

Szeretet

2024

DECEMBER

12. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXV. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Fotó: Joó Erika, Hargita Tadóbor

Jelen számunkban...

- Karácsonyi asztal
- Bemerítések
- Kanadai támogatóink látogatása
- Találkozók a bihari kerületben
- Kerületi női konferenciák
- Hálaadó-nap a Hargitán

„Asztalhoz telepedtek, a vendég vette a kenyeret, megáldotta, megtörte, és nekik adta. Erre megnyílt a szemük, és indultak is azonnal vissza a közösségükbe. Közeledik az év vége. Nehéz esztendő-t hagyunk magunk mögött, amelyben tovább töredezett a világ. Kiváltság, ha terített asztalhoz ülhetünk! Páratlan kapcsolódási felület ez, ahol az idegennek is jut hely. Szeretettel, megértésben történhetnek ott csodák.”

Ünnepi tarsoly

Zord, ködös decemberi reggel van. A telefonon megszólal az ébresztő, jelezve, hogy hamarosan munkába, óvodába, iskolába kell indulni. A szülők rutinja és kötelességtudata gyorsan mozgásba lendíti – a gyerekekben lassabban tudatosul, hogy egy új nap indult el. Aztán az ablakhoz szalad: meg kell néznie, hogy az éjszaka hullott-e hó? Szomorúan állapítja meg, hogy nem. Hirtelen eszébe jut az adventi kalendárium, és izgatottan nyitja ki az aznapi zsákocskát. Az édesség mellett egy írás is található, amit anyukája azonnal el kell, hogy olvasson neki. Kiderül, hogy valakivel jót kell tennie a nap folyamán, és este az egész család együtt fog társasjátékot játszani. Miközben az anyuka olvassa a kalendárium előírását, arra gondol: „ez nehezen fog összejönni.” Mennyi mindent meg kell tenni, hogy az ünnepre minden kész legyen! Mennyi stressz, mennyi fáradtság, lőtás-futás, zsúfolt üzletek, közlekedési dugók, autók túlkölésével fűszerezett karácsonyi zene! Közben a szív mélyén egy csendes hang ismétlődő vészjelzéseket ad le: „Nem így kellene telnie ennek az időszaknak”. Isten szeretne betölteni minket olyan áldásokkal, amiket kincsekként vehetünk elő tarsolyunkból ebben az ünnepi időszakban.

„Örüljetek az Úrban mindenkor!” (Fil 4:4). Ha azt nézzük, ami ebben a világban körülvesz minket, sok okot találunk a csüggedésre és kesergésre. Sokakban meghidegült a szeretet (Mt 24:12). A földi jövő nem sok jóval kecsegtet (2Tim 3:1). Mi lehet mégis az öröm forrása? Először is az a tény, hogy Üdvözítő >>>

>>> született erre a világra. Ez mindenkinek az öröme lehet (Lk 2:10-11). Karácsonyra készülve ne a fények, az ajándékok és az ingyencségek jelentsék az örömet! Eljött közénk az Úr, hogy kezelje a bűn problémáját, ami minden rossznak és keserűségnek a forrása. Általa megismertük az élet útját, Ő vezet rajta győzelemre minket. Éppen ezért az Úrban való öröm legyen a mi erősségünk (Neh 8:10)! Érdemes megfontolni Túrmezei Erzsébet sorait: *Szép karácsonyfa / nem elég nekem. / Nem elég semmi. / Jön a Megváltó: / Őt magát vágyom / szívembe venni. / Olyan lesz akkor, / mintha minden nap / karácsony lenne!* (Jön a Megváltó!)

Az a tény is fontos az Úrban való öröm birtoklása érdekében, hogy a gyermekként megszületett Üdvözítő vissza fog jönni az övéért. Maga a Mester bátorítja a tanítványokat, hogy azt tekintsék a legnagyobb örömüknek, hogy a nevük fel van írva a mennyben (Lk 10:20). Így teljesen más fénybe kerül minden kellemetlenség, próba, betegség vagy akár a halál rémítése is.

„A ti szelídségetek legyen ismert” (Fil 4:5)! A mindennapokban sokféle hatás ér minket. A munkahelyen magasak az elvárások. A családban a feladatok szerteágazók. Minden területen száz százalék felett kellene teljesíteni. Terhelés alatt a szelídség területén mutatkozik meg a fogyatkozás: élessé válik a hang, dacossá a viselkedés. Egyesek nem is törekednek a szelíd lelkületre, mert azt gyengeségnek tartják. A szelídség fogalma nem az erő hiányát jelenti, hanem annak ellenőrzés alá helyezését. Amikor a vadlovat megszelídítik, akkor valójában azt érik el, hogy annak ereje ne nyers és tomboló erő legyen, hanem irányítás alatt hasznos célt szolgáljon. Az Úr Jézus földi élete születésétől kezdve szolgálatán át kereszthaláláig a szelídség és alázat tökéletes példája. Egyrészt tanuljunk tőle, másrészt kérjük segítségét, hogy megnyilvánulásaink legyenek az Ő Szentlelkének hatalma és irányítása alatt! Így Isten dicsőségére és környezetünk örömére szolgálhat életünk.

Nagyon hasznos lesz a tarsolyunkban az „Isten békessége” (Fil 4:7). Azt mondta valaki, hogy a békességhez sok fegyver kell. A mai korban ebből nincs is hiány. Mégis van sok háború, pattanásig feszült húr, elmérgesedő konfliktusok, járványként terjedő félelem és zaklatottság. Nem újkéletű kijelentés, de ma is igaz: a békességhez Jézus Krisztus kell. Ő azért jött, hogy a Békesség Fejedelme legyen (Ézs 9:5). Az angyalok serege is ezt hirdette születésekor: „a földön békesség, és az emberekhez jóakarát” (Lk 2:14). Ha a Békesség Fejedelmének nincs helye a szívben, a társadalomban, akkor természetes következmény az ellenségeskedés, a forrongás és a szembenállás. Karácsony éjjelén sok helyen fel fog csendülni az ismerős ének: „Ó, jöjj szívembe Úr Jézus, / Készen áll ott a hely Néked!” Legyen ez így igaz ebben az ünnepi időszakban!

Mit is kívánjunk Isten népének most? Az advent ünnepléses, de mozgalmas időszakában szívünk tarsolya le-

gyen tele krisztusi kincsekkel! Miközben azon törjük a fejünket, hogy mivel lépünk meg másokat, gondoljunk arra, hogy a szeretet, az öröm, a szelídség és a békesség felbecsülhetetlen ajándék! A karácsony szóljon Krisztusról, Ő legyen magasztalva, és Ő legyen hirdetve! Arról se feledkezzünk el, – R. C. Sproul gondolatait idézve – hogy az advent és karácsony időszaka az, amikor a hívő ember lélekben visszamegy azért, hogy jobban tudjon előre tekinteni az Úr Jézus visszajövetele felé.

Isten adjon békés és áldott ünneplést gyülekezeti és családi körben egyaránt!

Fazakas György lp., missziói alelnök

KÉPHÍR

2024-ben is megtartották a fogyatékkal élőknek rendezett Reménység Konferenciát a Hargita Táborban, a Barnabás-háznál. „Isten nagy kegyelme a csodálatos Hargita Tábor, ahol sokak lelke felüdül, az enyém is, mikor ott lehetek. A jó Isten terjessze ki áldását, szeretetét az ott lévőkre, és tartsanak ki a hitben a völgyben is, mikor lejönnek a hegyről!”, olvasható az alkalomról szóló FB-bejegyzés kommentjében.

Asztalunknál idegen

„Ó, mi is fog ott történni, / Ha majdan körbe fogjuk ülni, / Urunk, nagy, égi asztalod?”

Arra voltunk kíváncsiak, hogy az új tömbházlakások konyháiban az asztal közepre került-e, vagy valamelyik fal mentén lett elhelyezve? – ilyenképpen indult az az írás. A kolozsvári *Utunk* c. irodalmi hetilapban olvastam, diákkorom végefelé, a '70-es évek elején. Belendült addigra már az iparosítás, tömegek költöztek faluról városra, magukkal hozva a régi mintákat, de kísérletezve újakkal is. A szerző körülbelül ennek járhatott utána az *Utunk*-ban.

Magam is csodálkozom, hogy annak a régi újságicikknek a témafelvetése máig megmaradt bennem. Hiszen ennek az igen egyszerű lakberendezési tárgynak az ide-oda tologatását, úgy tűnhet, csupán használójának egyéni ízlése motiválja. Vagy hordozhat valami gazdagabb tartalmat is eme hétköznapi megnyilvánulás?

A világra való eszmélésem idején valami biztos pont volt Szilágyi nagymamánál a középén álló asztal. Az iskolát megépp akkor kezdtem Biharszentjánoson, amikor beköltöztünk új házukba. Kötelező egyen-tervrajz szerint építették, a mindenes lakószoba tágasra sikeredett, és a középén állandóan ott lehetett a sokféle célra alkalmas asztal. Később, amikor lehetőségük engedte, a kollektív-féle kamrából szüleim külön konyhát alakítottak ki, ahol az asztal már csak a fal mentén fért el. Fiatal házasként, Borikával ezeket a helyiségeket vettük használatba: örömmel, meg türelmet is tanulva az alkalmazkodáshoz.

„Gondolok a lakomára, S amaz új szőlő italára, Melyből a néped inni fog” – akkoriban az úrvacsoravételt gyakran zártuk *A hit hangjai* 264-es sz. énekével. Az énekeskönyv is igen kedves volt nekünk, a friss nyomtatású 8. kiadás, 1974-ben, épp ötven évvel azelőtt jelent meg. „Ó, mi is fog ott történni, Ha majdan körbe fogjuk ülni, Urunk, nagy, égi asztalod?” – bontakozott tovább az énekszöveg gondolatsora. Nem tudom, hogy a köznapok szűkössége miatt vagy a közélet felénk irányuló szorítása miatt, de nagyon a magunkénak éreztük az énekszerző eme sóvárgását.

Szabados Ádám teológus jó tíz éve tűzte tollhegyre a modern élet nyomorúságát, amelyben az asztal helyett a képernyő kerül a családi kör középre. „Az asztal évezredek óta az áldott családi kör ikonja” – írta a bevezetőben, idézve a zsoltárt: „gyermeked olyanok asztalod körül, mint az olajfacsemék”. Érvelésében Arany János *Családi kör* c. versét idézte, amelyben az asztal egy szegény családot és egy sebesült katonát tesz pillanatok alatt valódi közösséggé. Az asszony „Kiteszi közepre a nagy asztalszéket / Arra tálalja fel az egyszerű étket”. A férj unszolja az idegent, hogy ő is üljön le: „Jobb ízű a falat, ha mindnyájan esznek”.

A terített asztal körívében ülők különös történéseket élhetnek át. Az Arany-versben az idegen elbeszélése hirtelen áthangolja a családot: a fiú leteszi könyvét, és közelebb hajol, a nagylány arca kipirul, és szemérmesen érdeklődik katona

bátyja felől. A családukban elő-előfordult, hogy tinédzserkorú lányainkkal valamiféle feszültségben ültünk ünnepi asztalhoz. Akaratlanul is nyújtottuk ilyenkor az ebédidőt, hosszas beszélgetéssel. Könnyebb mostmár tovább menni – utána mi magunk is még ezen csodálkoztunk.

Zárhatnánk-e anélkül a gondolatot, hogy a két emmausi tanítvány története kimaradna? Egy idegent kérleltek az úti beszélgetésük során, hogy maradjon náluk, mert már bealkonyult. Asztalhoz telepedtek, a vendég vette a kenyeret, megáldotta, megtörte, és nekik adta. Erre megnyílt a szemük, és indultak is azonnal vissza a közösségükbe.

Közeledik az év vége. Nehéz esztendőt hagyunk magunk mögött, amelyben tovább töredezett a világ. Kíválság, ha terített asztalhoz ülhetünk! Páratlan kapcsolódási felület ez, ahol az idegennek is jut hely. Szeretettben, megértésben történhetnek ott csodák.

Szilágyi László, Cleveland

Megrendelhető a „Creation” magazin!

A magyar *Creation* magazin az azonos című, nagy népszerűségnek örvendő, angolnyelvű kiadvány legérdekesebb és legértékesebb írásaiból közöl válogatást mintegy 60, színes képekkel gazdagon illusztrált oldalon. „A *Creation* magazin alapvetően a bibliai szemléletmódot helyezi középpontba a természet világával kapcsolatban, és sok új, érdekes információval szolgál.” – mondja egy interjúban Ficsor Donát főszerkesztő. Amellett, hogy a kiadvány segít elmélyülni a Biblia ismeretében és a teremtető Istenbe vetett hitben, nagyszerű eszköz lehet a természettudományok iránt érdeklődő embertársaink felé végzett missziós szolgálatban. A *Creation* magazin évente egy alkalommal jelenik meg, ára **30 lej**. Megrendelhető **Kása Róbert (Szilágyiperecsen)** testvérnél. A kiadvány árát **december 20-ig banki átutalással** kérjük eljuttatni a következő számlaszámok egyikére:

Revolut: RO72BRELO005552380440100

CEC Bank: RO76CECECO01946266051511. A megjegyzésbe kérjük odaírni: „Donatie pt. Creation”, valamint a megrendelő nevét és a helységet is! A megrendelők vegyék fel a kapcsolatot Kása Róbert testvérral a 0746 906807-es mobilszámon!

Bemerítés Szilágyballán. Örömnep volt a szilágyballai baptista imaházban 2024. szeptember 15-én, amikor nyolc fehér ruhás fiatal vallotta meg az Úr Jézusba vetett hitét, követve az Ő példáját az újszövetségi bemerítésben. Az

ünnepi istentisztelet első részében Király Béla és Mátis Christopher testvérek buzdították a gyülekezetet imára. Ezt követően alkalmi igehirdetéssel szolgált Bálint Dávid, kolozsvári lelkipásztor a 2Pt 1:3-11 alapján. Testvérünk kiemelte azt, hogy a gyakorlati életben mit jelent a krisztuskövetés. Mint kifejtette, Isten gyermekei életében mindig az a legfontosabb, amit Isten tett értük. Ha ezt felismertük, akkor ezután azt kell meglátnunk, hogy mi a feladatunk. Azt is meg kell vizsgálnunk, hogy mi a tétje annak, ha Istennek engedelmeskedünk. Az alámerítést Veress Ernő, helybeli lelkipásztor végezte. A kézzelírt ima után köszöntésekre és énekkari szolgálatokra került sor. Ezúton is kívánjuk Istenünk gazdag áldását bemerítkező fiataljaink életére, akik mind a szilágyballai baptista gyülekezetéhez csatlakoztak! *A képen balról jobbra:* Veress Ernő lp., Király Abigél, Szilágyi Szidónia, Mátis Márta Lidia, Bonczidai Mirjám, Király Áron, Bóné Attila, Simon Erik, Szilágyi Benjámin és Bálint Dávid lp. (Veress Teréz)

Bemerítés Sepsiszentgyörgyön. Isten kegyelméből ebben az évben is megmozdult a víz Sepsiszentgyörgyön, augusztus 18-án. Bogyó Abigél volt az a fehér ruhás, aki megvallotta hitét a bemerítkezés által is, engedelmeskedve Jézus parancsának. Vendég igehirdetőként Rákosi Norbertet üdvözölhettük, aki rokonságban is áll a fehér ruhással.

Az ünnepi igehirdetés alapigéje a Jn 3:16 volt, melynek alapján testvérünk Isten szeretetéről beszélt. Abigélnek Isten megtartó kegyelmét és áldását kívánjuk egész életére ugyanakkor kitartást az Úr Jézus követésében! *A képen balról jobbra:* Bertalan Péter ny. lp. Rákosi Norbert lp., Bogyó Abigél és Dézsi István lp. (Dézsi István lp.)

Bemerítés Biharpüspökiben. 2024. október 13-én Isten kegyelméből két fiatal tett biznyságot Jézus Krisztusban vetett hitéről a biharpüspöki imaházban: Hódi Tamás és Király Benjámin. A népes gyülekezet előtt a fehér ruhások bátran elmondták a megtérésüket, azt, hogy hogy szólította meg őket az Úr. Bár hívő családokban születtek és nevelkedtek, mégis szükségük volt a megtérésre. A meghívott igehirdető, Kiss Zoltán bihardíószegi lp. az ApCsel 16:25-34 alapján hirdette Isten ígétét. A bemerítést

a helyi lelkipásztor, Papp Dezső végezte. Sok köszöntés is elhangzott a bemerítést követően, és nagy volt az öröm a gyülekezetben, és hisszük, hogy a mennyben is! (Papp Dezső lp.)

Bemerítési ünnepély Érmihályfalván. 2024. október 27-én ismét örömnep volt az érmihályfalvi baptista gyülekezetben, hiszen két fiatal lány tett biznyságot hitéről, Krisztusban nyert üdvösségéről a bemerítő medencében is. Idén immár másodjára mozdul meg a víz gyülekezetünkben, amiért nagy hálával tartozunk Megváltó Krisztusunknak. Az imaórán testvéreink a Mt 28:19-20 alapján buzdították a jelenlévőket hálára és imára, hiszen az Úr Jézus Krisztus mellett való döntés egy igazi csoda, amiért hálásak kell lennünk, ugyanakkor imában is kell hordozza a közösség a fiatalon megtérteket, mert mennyi erő és kitartó ragaszkodás, igazán odaszánt élet kell ahhoz, hogy ellentmondhassanak a világ által nyújtott kívánságoknak.

Az imaóra után Szűcs Dániel, a helyi gyülekezet és körzet lelkipásztora köszöntötte a bemerítkezőket és a népes gyülekezetet, örömet fejezve ki, hogy Jézus Krisztus Szentleke által ma is munkálkodik, s nem is kell ennél nagyobb bizonyíték erre, mint a megtért és bemerítkező vágyó két fiatal.

Az igehirdetés szolgálatát Kiss Lehel, értarcsai lelkipásztor végezte a 2Tim 4:12-15 alapján, „Légy példa a hívőknek!” vezérgondolattal. Az igei üzenet első részében

visszatért az imaórai gondolatokra is, aláhúзва, hogy sok ima és böjtölés eredménye az, hogy ez a két fiatal lány döntött az Úr Jézus mellett, de folyamatosan segíteni kell őket a megkezdett úton való haladásban. Akkor válhat példává valaki a hitben, ha őszinte volt a megtérése. Nagy áldás az egy gyülekezet számára, mikor fiatalok merítkeznek be, adják át ideje korán az életüket, beállva az Úr szolgálatába. A hívő embernek nem szabad stagnálni a hitéletben. Folyamatos növekedésre int bennünket az ige, és sok esetben a hitben jártasabb testvéreket akarja az Úr használni arra, hogy neveljék a fiatal hívőket, úgy, ahogy Pál apostol tette ezt a fiatal Timóteussal. Az Úr Jézus példává akar tenni bennünket életünk minden területén: a beszédben, a szeretetben, a lélekben, a hitben, a tisztaságban. S bár nem egyszerű feladat ez ebben a szennyes világban, Isten ígéje mégis azt mondja, hogy ezekben kell növekedni.

Az igei üzenet után a bemerítkező fiatalok, Gazsi Andrea és Barta Johanna bizonyágtételére került sor, majd a bemerítkezés mozzanata következett, amit Szűcs Dániel lelkipásztor végzett. Ezután Dr. Vass Gergely lelkipásztor osztotta meg a gyülekezettel az Úr által rá bízott üzenetet. Beszért a lelki és szellemi levetkezésről és felöltözésről, valamint a megújulás fontosságáról. A reformáció vasárnapján testvérünk a „Vessétek ki! Vessétek el!” vezérgondolata mentén prédikált. Van ugyanis az ember életében olyan, amiket nem akar elvetni, pedig el kellene. A kegyelem az,

hogy bűnös, emberi lelkünket, természetünket le lehet vetkezni. El kell vessük mindazt, ami ellenkezik a Krisztus Lelkével, a következő lépés pedig az, hogy újuljunk meg. A megújulás az elménkben, gondolatainkban kezdődik. Nem a külső megújulás a fontos, amit a világ diktál, hanem a belső odafordulás a Krisztushoz. Az új embert Isten teremti, nem javítások hosszú sorának eredménye. „Éljünk a kegyelemmel és kérjük az Urat, hogy teremtsen bennünk tiszta és új szívet!” – zárta szolgálatát Vass testvér.

Hálások vagyunk Istennek azért, hogy még ma is vannak olyanok, akiknek fontosabb Krisztus, mint a világ. Az Úr gyermekeiként legyünk Krisztus lámpásai ebben a sötét világban, mutatva az utat Felé, hirdelve az evangéliumot még sok lélek üdvösségére. (Gergely Tamás)

2025-re is megrendelhető a Harmatcseppek

A 2025-es évre is megrendelhető a Harmatcseppek, ára **60 RON**. Lehetőség van 2 részletben befizetni a megrendelés díját (2 x 30 RON). A helyi gyülekezetek összegyűjtve továbbítják a Harmatcseppek megrendelését a **harmat.csepp.visz@gmail.com** email címre **2025. január 31-ig**, és helyileg tartásuk nyilván, kik azok, akik egy összegben, és azok, akik 2 részletben fizetik be a megrendelést! Az összeget **2025. január 31-ig** kérjük átutalni a RMBGYSZ számlájára a következő megjegyzéssel: *Donație pt. revista Harmatcseppek!*

Bankszámla: RO84 RNCB 0032 0153 5589 0001

A két részletben fizetőket kérjük, hogy legkésőbb március 31-ig rendezzék az átutalást! Célunk, hogy a *Harmatcseppek* olyan eszköz lehessen, amely által:

- a gyermekek és tinédzserek az ő szintjükön tanulhatnak Istenről;
- figyelemmel kísérhetik olyanok életét, akiknek győzelmes élete megváltoztatta a világot;
- egy erkölcsileg kificamodott világban a keresztény társadalmi rendet hirdető olvasmányhoz jutnak;
- választ kapnak aktuális kérdéseikre
- építő meséket olvashatnak, hallgathatnak;
- betekintést nyernek abba, hogyan élnek a gyermekek a Föld különböző országaiban;
- mi felnőttek is megismerhetjük, ők hogyan gondolkodnak dolgokról;
- ösztönzést nyernek a Biblia olvasására
- kedvükre való elfoglaltságot találnak
- megláthatják, hogy a természet is Isten dicsőségét hirdeti

Kelemen Krisztina, szerkesztő

Sajtótermékek 2025-re

Külföldi előfizetőink figyelmébe! A

Szeretet egy példányának előfizetése devizában 3350 Ft, 9 USD vagy 9 EUR egy évre. Ehhez járul a postaköltség 1 példány esetén 14000 Ft/ 40 USD/ 35 EUR, valamint 2-10 példányra 22000 Ft / 60 USD vagy 55 EUR értékben. A többi sajtótermékek ára devizában: Áhítat 2940 Ft / 8 USD / 8 EUR, Vezérfonal 840 Ft / 2,4 USD vagy 2,4 EUR.

Az Észak-amerikai Baptista Szövetség vezetőségének látogatása Erdélyben

Október 4-én egy különleges találkozóznak adott otthont a Súlyomkővári Baptista Tábor: az Észak-amerikai Baptista Szövetség (NAB) és a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének teljes vezetősége töltött együtt egy lelki áldásokban gazdag délelőtöt.

Az Észak-Amerikából érkezett vendégek (köztük házaspárok is) több mint húszan voltak, a férfiak mindannyian felelős szolgálattal megbízott emberek. Az NAB az Észak-amerikai baptista gyülekezeteket összefogó szövetségek lerégibbjei közé tartozik. 1850-ben hozták létre az Európából bevándorolt, németnyelvű testvérek. A jelenleg hozzá tartozó 420 gyülekezet 28 államban és 6 tartományban működik. Annak ellenére, hogy közöttünk nagy a földrajzi távolság, és a nyelvi mellett vannak kulturális és történelmi adottságokból is fakadó különbségek, jó volt tapasztalni – amit a régóta ápolott kapcsolatok már egyértelművé tettek –, hogy ugyanazon bibliai értékrend mentén kívánjuk élni személyes és közösségi életünket. Lelkipásztoraink és gyülekezeteink közül némelyek már az 1990-es évek elejétől kapcsolatban vannak az NAB-hoz tartozó egyes lelkipásztorokkal és gyülekezetekkel. Ez ismerettség révén számos evangélizációra, missziós hétre, táborozásra került már sor itt, Erdélyben. Az évek során testvéreink jelentős segítséget nyújtottak a Súlyomkővári Tábor létrejöttében és az ott zajló építkezésekben, fejlesztésekben.

Már a találkozás első perceiben teljesen felszabadult volt a légkör. Az együttlét kezdetén a Paul és Tanya Gericke (mint összekötő személyek) által vezetett kétnyelvű éneklés hangolt imádságra. Bevezető ígét Módi Ta-

más testvér, a tábor igazgatója olvasott, majd Módi Miklós lp. is köszöntötte a jelenlevőket. Miután mindenki egyenként bemutatkozott, egy-egy ismertető hangzott el mindkét Szövetség részéről. Borzasi Pál testvér nagyvonalakban vázolta magyar baptista közösségünk sajátos történetét, annak kiemelkedőbb eseményeit és jelenlegi helyzetét. A szolgálat után, amely Isten nagyságára és megtartó kegyelmére irányította a figyelmet, a vendégek számos kérdése is megválaszolásra került. Az NAB történetét és értékrendjét Larry Burd testvér vetített képes beszámolóban ismertette.

Délután a Barnabás Lelkipásztori Közösség tagjaival bővült a kör.

A következő napon, október 5-én a vendégek két helyszínen tartottak tanítást – elsősorban szolgálattevők számára, de az alkalmak minden érdeklődő számára nyitottak voltak. Szilágyperecsenben Cameron Roxburgh, Matthew Wilks és Larry Burd szolgált, a Nagyvárad-rogériuszi imaházban pedig Stu Streeter, Wayne Stapleton és Dana Goodnough. Mindkét helyen ugyanazon témákkal foglalkoztak az előadók: A gyülekezet megújulása: hogyan történik?; Új vezetők képzése: hogyan neveljük őket?; A szolgálattevők bátorítása: honnan merítsünk erőt? Vasárnap a vendégek bihari és szilágysági gyülekezetekben szolgáltak.

Hisszük, hogy a további együttműködés is áldásul fog szolgálni közösségeink életében Erdélyben és Észak-Amerikában egyaránt.

Kiss Lehel lp.

Megjegyzés: A januári lapszámban beszámolókat olvashatnak a NAB munkatársainak igei szolgálatáról, amelyet a szilágysági és a nagyvárad-i szolgálattevőknek rendezett októberi konferenciákon végeztek.

Visszapillantás és előretekintés Paptamásiban

Folyó év szeptemberének első vasárnapján vártuk haza Paptamásiba elszármazott testvéreinket, hozzátartozókat, a jelenlegi tagokat és az érdeklődőket, hogy jelenlegi imaházunk megnyitásának 25. évfordulója alkalmából szervezett közösségi napunkon együtt emlékezzünk Isten kegyelmére és jóságára, amely mindeddig megtartott minket.

Egésznapos eseményünkre sokan hazalátogattak az ország több településéről és Magyarországról is. A délelőtti alkalom előtt a fúvószenekarunk hívogatta a jeles alkalomra az arra járókat. Imára buzdított Izsó István és a gyülekezet jelenlegi lelkipásztora, Albert István Zsolt az 1Kor 8:57-61 alapján, arra összpontosítva, hogy legyen az életünk olyan, aminek Isten az alapja, irányítója, és teljes szívvel szolgáljuk Őt. Ezt követően képes visszatekintés következett, melyet Tóth József gyülekezeti vén moderált, majd Telegdi Imre és Kocsis Béla emlékezett meg néhány gondolatban a gyülekezet elmúlt éveiről. A bihari gyülekezet részéről Szász Attila, majd a község polgármestere, Matyi Miklós köszöntötte az ünneplő gyülekezetet. A délelőtti alkalmon igei üzenettel szolgált az új imaház építésében legnagyobb szerepet vállaló korábbi lelkipásztor, Elekes József, az 1Kor 15:57-58 alapján bátorítva a kitartó és hűséges szolgálatra, amely nem hiábavaló az Úrban. A közös ebéd elfogyasztása közben és után lehetőség volt a kapcsolatok ápolására, felélesztésre, a délutáni szolgálatokra való felkészülésre. Délután, akárcsak a nap korábbi részében az énekkar szolgálata hangozta a szívünket a hálás emlékezésre. A körzet korábbi lelkipásztora, Szűcs Sándor igei szolgálatát a legifjabb lelkipásztor, Moroz Tamás igei gondolatai követték. Testvérünk kiemelte, hogy szükség van az ilyen emlékkövekre az életünkben, de nem szabad ezeknél megállnunk, hanem hittel feltöltekve kell haladnunk az örökkévaló cél felé. A továbbiakban idősek és fiatalabbak szolgálataira, bizonyágtevéseire és visszaemlékezéseire került sor. Az ApCsel 7:44-49 alapján szólt a délutáni igi üzenet a hallgatóság felé

arról, hogy a gyülekezet falain túl végzett szolgálat kell legyen a célunk, hogy legyen mit és kikkel ünnepeljünk majd a következő évfordulókat. A 25 évvel ezelőtti imaházmegnyitókort még vasárnapi iskolás korban levő Sámuel-csoport is szolgált két énekkel. Az alkalom nagy részéről felvétel is készült, amely a Paptamási Baptista Gyülekezet Facebook-oldalán megosztott linken keresztül tekinthető meg. Isten gazdag áldását kívánjuk minden résztvevő helybeli és elszármazott testvérünk életére! (Tóth Christian István)

60-on túliak harmadik „ifjúsági” találkozója Biharon

Öröm- és hálanapra gyűltünk össze ismét szeptember 29-én a bihari gyülekezetben mi, 60-on túliak és fiatalabbak is szép számmal. Délelőtt Telegdi Imre (Paptamási) és ifj. Szivák Emil testvér buzdított imára a Zsolt 121. és a Zsolt 92:13-16 alapján. Mind délelőtt, mind délután a bihardíószegi pengetős zenekarral együtt zengett az énekünk. Fehér Gyula karvezető röviden szólt a zenekar történetéről, amely a '70-es évek elejéig nyúlik vissza. Kisebbségi megszokással azóta is szolgál Isten dicsőségére. Moroz Tamás helyi, lp. a

Mal 4:5-6 verssel köszöntötte az egybegyűlteket, majd Módi Miklós, szilágyszentkirályi nyugalmazott lelkipásztor hirdetett ígét a 90. Zsoltár alapján.

A kultúrotthonban elfogyasztott ebéd után közös énekléssel, pengetős zenével és más szolgálatokkal folytattuk az ünneplést. Albert István Zsolt, helyi lelkipásztor az 1Tim 6:11-12 versekkel köszöntötte a gyülekezetet. Öröm volt átérezni Isten jelenlétét a bizonyágtételekben. Szolgáltak értarcsai, diószegi, csatári, paptamási, szatmári, pécsi (Magyarország), tóti testvéreink. Az éneklésben Moroz Tamás lp., Szabó Béla és Szász Attila vezettek bennünket ifj. Balogh Ferenc és Vura János hangszeres közreműködésével.

Módi tv. délután az ApCsel 4:18-33 alapján hirdette Isten ígét, buzdítva bennünket, hogy kérjük Isten kegyelmének kiadását mind az idősekre, mind a fiatalokra! (Szivák Etelka)

„Céltudatos élet”

– női konferencia a Székelyföldön –

2024. október 26-án gyűltünk össze a brassói baptista imaházban találkozni Istennel és székelyföldi nőtestvéreinkkel. A konferencia mottója a Róm 8:28 volt: „Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket elhatározása szerint elhívott.”

Rákosi Ibolya, a Nőszövetség székelyföldi felelőse, majd Budai Dániel, a vendégfogadó gyülekezet lelkipásztora üdvözölte a szép számban és sok helyről összegyűlt résztvevőt. Az Úr dicsőítésében énekek által is a helyi gyülekezet zenei és énektehetséggel gazdagon megáldott nőtestvérei vezettek minket. A játékevezető ötletes és mozgalmas játékaival ismerkedésre, személyes kapcsolatok kialakítására is hagyott időt és teret.

Az imádkozásra a Lk 10:38-42, Mária és Márta története alapján Kelemen Andrea, a székelyföldi felelőshelyettes buzdított. Imádkoztunk a különböző világrészek sajtós imatémáiért is, a Baptista Női Világimanap témáihoz kapcsolódva. Ezután Ivánitzki Gabriella bizonyosságtételét hallgattuk meg a Zsolt 139:1-3, 11-12 alapján.

A céltudatos élet két alappillére Újlaki Márta, Békéscsabáról érkezett vendégelőadó vázolta fel nagyon egyszerűen és nagyon érthetően: akkor tudunk céltudatos életet élni, ha elhisszük, hogy Isten olyan jó, mint amilyennek mondja magát, és hogyha elhisszük, hogy anyyira szeret minket, mint ahogyan mondja. Márta, aki lelkipásztorfeleség és lelkigondozó is, szolgálata során gyakran szolgál nők felé, segítve őket, hogy megtalálják identitásukat Krisztusban. Kihangsúlyozta, hogy éppen az a Sátán, a nagy szétdobáló célja, hogy elbizonytalanítson és megingassa az Istenbe vetett bizalmunkat. Az átélt kudarcok által sokszor megszólaltatja bennünk a két-ség hangjait. Bátorított, hogy ebben a három nagyon fontos dologban erősödjünk meg: Isten jó hozzánk, jót akar, és végtelenül szeret! Kihangsúlyozta, hogy Istennek van egy jó és tökéletes terve minden gyermekének az életére nézve. Akkor tudunk céltudatos életet élni, ha ezt a tervet megismerjük és elkérjük az Úrtól, ha engedjük, hogy Isten Lelke vezessen ebben. Ehhez nagyon fontos időt tölteni az Úrral, megismerni azt, amit mond és ígér

az igéjében. Időnként jó megállni, elcsendesedni és megvizsgálni, hogy még ott vagyok-e, ahol lennem kell, az Isten által nekem szánt tervben?

A nagyon ízletes ebéd után fórumbeszélgetésre került sor „Együtt céltudatosan” témában, amiben Márta és férje, Újlaki Márton (Marc) gyakorlatias tanácsokat adott arra nézve, hogy hogyan lehet együtt maradni és haladni céltudatosan a házasságban, a gyülekezetben, a testvéri kapcsolatokban. Beszéltek arról, hogy a gyakorlatban, nőként hogyan tudom segíteni a társamat abban, hogy ő is céltudatosan tudjon haladni az Úr útján, és hogy azzá a férfivá váljon, akivé Isten őt szánta. Kihangsúlyozták, hogy amellet, hogy ismerjük egymás erősségeit és gyengeségeit, nagyon fontos, hogy legyen isteni látásunk a másikról, legyen az házastárs vagy lelki testvér. Legyünk egymás drukkerai, nem pedig vádlói. Isten igéje alapján emlékeztettek arra is, hogy a férj feladata, hogy szeresse feleségét, megértően – értelmes módon – éljen feleségével, tartsa szem előtt, hogy ő a gyengébb edény, nem bír annyit, s van, mikor lassabban kell haladni a kitűzött cél felé. Van, amikor jó a cél, jó az irány, de gyors a tempó, s a másik lemarad, mert nem bírja. Ennek megelőzésére nagyon fontos a kommunikáció. A feleségek felé is elhangzott az ige iránymutatása, hogy tisztelje a férjét. A döntés felelőssége a házasságban a férfié, bízni kell benne, hogy ad az Úr neki elég bölcsességet, nem kell manipulálni! Egy másik nagyon fontos dolgot is kiemelték: az együtt imádkozás áldását. Ebben van az erő, ez által lesz megoldás úgy a házasságban, mint a testvéri kapcsolatokban. És végül egy másik nagyon gyakorlatias jó tanács is elhangzott: Ne szűnjék meg a másik felé a jóindulatod, jóságod!

Az alkalmat Újlaki Márton, a békéscsabai pünkösdi gyülekezet lelkipásztorának a szolgálata zárta. A „Gyümölcsöző élet”-ről beszélve kihangsúlyozta, hogy meg kell újulni az imádságban és az Istennel való kapcsolatunkban! A gyümölcsöző élet ereje az imádkozó életben rejlik. Minden forrásunk a gyümölcsözésre Istentől fakad. Az Istennel való személyes kapcsolatunk gyümölcse meg fog nyilvánulni mások felé is, a másokkal való kapcsolatunkban is édes lesz ez a gyümölcs.

Az Úré legyen a hála és dicsőség az áldott alkalomért!

Barabás Emőke, Sepsiszentgyörgy

„Csendben lopja be magát az őszi ige. Vele dobbanni.”

A hogy ez a haiku* is szemléltetni próbálja az ige körüli elcsendesedést, pont ugyanezt mondhatom az „Erő és méltóság” mottóval Váradon, november 12-én megtartott missziókerületi női konferenciáról is: elcsendesedtünk, megnyugodtunk Isten ígéje mellett. Ebben dr. Berszán Lídia és Bálint Emese vezetett minket. A konferenciát Budai Lajos, helyi lelkipásztor és a RMB Nőszövetség elnöke, Kiss Jutka nyitotta meg.

Dél előtt azt láthattuk meg, hogy mit is jelent a méltóságteljes nő. Felhívták a figyelmünket arra, hogy törekedni a méltóságra nem lehet, csak megerősödni abban az elhivatottságunkban, amit Istentől kaptunk. dr. Berszán Lídia azt a szót használta, hogy „beleállni” abba, amiben már amúgy is vagyunk a hétköznapi forgatagában – mindenki a saját élethelyzetében, státuszában akár családanyaként, akár egyedülállónaként, akár nagymamaként Isten elvárja tőlünk, hogy sáfárkodjunk azokkal a talentumokkal, amelyeket ránk bízott, s ezáltal Isten a méltóság koronáját helyezi ránk. Tőle kell kérnünk az erőt, mert ez nem egyenlő a megbízottsággal, de jelenti a belső ember szilárdságát, a hűséges lelkületet. Némely helyen a Biblia úgy említi, mint mértékletes élet. Ehhez szorosan kapcsolódik az öröm. Beteljesedett életet csak úgy tudunk élni, ha jellemzi napjainkat a Benne való öröm. Öröm a szolgálatban, a családban, a baráti/testvéri kapcsolatokban, a munkahelyen. Ehhez elengedhetetlen, hogy elkerüljük az áldozat szerepét, amikor magunkat sajnáltatjuk, szorongásba, elkeseredettségbe taszítjuk magunkat. Ez nem egyenlő azzal, hogy nem vagyunk engedelmesek. Isten mindenkitől elvárja az engedelmes szívet és lekületet, de ugyanakkor mindezt örömmel telve kell végezni, nem úgy, mint akik embereknek akarnak megfelelni, hanem mint akik Neki akarnak dicsőséget szerezni minden cselekedettel. Közös imádkozásra is volt lehetőség, Kelemen Napsugár és Szabó Edit imabuzdítását hallgathattuk.

Ezután közösséggyakorlás volt közös ebéd mellett. Lehetőség volt a személyesebb beszélgetésekre. A dicsőítést a helyi gyülekezet (Nagyvárad-belvárosi Baptista Gyülekezet) női tagjai vezették. Felemelő volt Istent így együttesen magasztalni.

Délután lehetőség volt bizonyágtevésekre. Többen elmondták megtérésük történetét, illetve bátorítottak a Neki dicsőséget kereső magatartásra. Ne a világ és a minket körülvevő körülmények határozzanak meg, hanem Isten! Ezután következett egy interaktív előadás, amit Bálint Emese tartott. Arra kért, hogy csukjuk be a szemünket, és próbáljuk megfogalmazni magunknak,

milyen kép jelenik meg előttünk, ha azt a szót halljuk, hogy erő és méltóság. Összegzésként elénk tárult az imádkozó nő jelképe, aki az Úr erejével legyőzi a betegséget, fájdalmat, kényelmet. Felsorolt különböző női példaképeket is a Bibliából, akik erővel teljesek voltak: Debora, a hadvezér; Eszter, a bátorság képviselője; Ruth, a kitartó, hűséges, az új kezdet jelképe; Mária, az engedelmes, alázatos. A derék asszony személyiségében kiteljesedő, a helyén van, jól érzi magát a bőrében, nevetve néz a holnap elé. Ezt követően mindenki összefordulhatott a mellette ülővel, s egy olyan élményt kellett megosztania, amikor igazán erősnek érezte magát egy adott élethelyzetben. Többek közt elhangzott az az ige, hogy „Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi.” Szó volt arról, hogy semmi sem nyugtatóbb az alázatnál, amikor tudom engedni, hogy Isten legyen erős az életemben. Ekkor kapjuk meg a békességet és a teljes szabadságot Krisztusban. Feltevődött az a kérdés is, hogy mi az, ami elszívhatja az erőnket. Ehhez is hozott nekünk egy gyakorlati szemléletet: ki kellett nyújtanunk a karunkat, és tartani a Bibliát. Ehhez kapcsolódott az az üzenet, hogy ha hosszútávon kell tartanunk, cipelnünk az önmagában könnyű terheket, elfáradunk. Viszont jó, hogy ezeket átadhadjuk Istennek, aki gondot visel. A nehézségek lehetnek aranyrudak is. Áldásokká formálódhatnak az Úrnál. Erőforrásaink lehetnek: az imádkozás, dicsőítés, az Isten lábánál eltöltött idő, a közösség. Egy belső erő lehet a hálaadás. Ezután mindenki egy kis papírra írhatott egy bátorítást a tőle jobbra ülőnek, és odaadhatta neki. Számomra egy nagyon áldásos alkalom volt sok megerősítéssel, bátorítással egybefűzve. Számomra különösen sokat jelentett a szép éneklés, rám mindig mély benyomásként hat, amikor annyi nő közösen emeli fel háláját Istenhez.

Budai Pálma

* haiku – három sorból, 17 szótagból álló, japán versforma

Üzenet a hargitai hálaadó-napról

A Székelyföldi Missziókerületnek mindig kimagasló ünnepe az őszi hálaadó-nap. Az isteni gondviselést ünnepeljük ilyenkor, felmagasztalva Urunk nevét, számba véve az elmúlt év jó és kevésbé jó napjait, s közben hálainkat hallják a testvéreink is. Ezen a vasárnapon a Hargita Táborban összegyűlnek a székelyföldi gyülekezetek tagjai, családjaik, barátok, így több, mint 500 személy tölti együtt a napot. A két istentisztelet között közös ebéd van, s isteni csodaként éljük meg azt, hogy ebédidő alatt süt a nap, szép az idő, és teret kapunk a közösségápolásra, a beszélgetésekre, a szeretetadásra.

Idei együttlétünk id. Máté Zoltán testvér, a Székelyföldi Missziókerület elnökének köszöntő szavaival kezdődött a délelőtti istentisztelet. Borzási Péter és Veres Dániel vezették az éneklést. Mezei Ödön székelyudvarhelyi lp. buzdított imára az öt kenyér és két hal példázatára összpontosítva. Az üzenet: „Ülj le!” Jézus hálát adott, megáldotta, még a morzsák is elegek voltak a jóllakásra. Édes az Úrral az együttlét, ezért tanuljunk meg leülni és az Úrral lenni, biztonságban, hiszen tudjuk, hogy a mi kicsiny életünk minden részletét a kezében tartja.

Dr. Simon József nyugalmazott lelkipásztor szolgált meghívottként mindkét istentiszteleten. Délelőtt a 19. Zsoltárból idézett: a hálaadás a nyár végén történik, amikor hálát adunk a termésért, azért, hogy Isten gondot visel jókra és gonoszokra egyaránt. Hálát adunk a meghallgatott imákért, a mennyből fakadó lelki áldásokért. De **miért adjunk hálát, miben látjuk meg Istent?**

Meglátjuk Istent a természetben. Gyönyörködünk, szinte félelemmel tölt el az ég tisztasága, a végtelen egy szelete, a csillagok csodálata. Az égbolt beszéli Jézus dicsőségét, a Nap királyi méltósággal ragyog, emlékeztetve minket Jézusra, a mennyei vőlegényre s az egyházra, mint menyasszonyára. A természetben lehetetlen nem meglátni Isten dicsőségét. A hervadó virágokban, a mulandóságban egyetlen tökéletes van: az isteni. Az ember

maga is lehet élettelen, lelkileg halott, ha hiányzik belőle az isteni.

Meglátjuk Istent az igében. Isten igéje biztos, tiszta, világos, egyszerű, még a bölcsstelen embert is bölcsé tudja tenni. Szomorú az, ha a gyülekezet változtatja az ige üzenetét csak azért, mert a világ változik. Isten igéje kíváncsító, s nem azért olvasom, mert muszáj. Az ige halhatatlan. Kinyilatkoztatja magát, és ez csodálatos. Értékes, mint az arany, és édes, mint a méz.

Istent meglátjuk szolgálásban. Az Urat félő hívőkben is láthatjuk Istent. Ha Isten félelme valóságos az életemben, akkor vigyázni fogok a szavaimra, a tetteimre. A legnagyobb dolog, amit elérhetek az életben az, ha Isten előtt kedves az életem, és azt kíváncsító tudom tenni a körülöttem élőknek.

A közös úrvacsora előtt Győrfi Tóbiás, baróti lelkipásztor osztott meg igei gondolatokat az úrvacsoráról, mint jelképről, amely emlékeztet az világmindenség legszorosabb kapcsolatára Isten és ember között.

Joó Zoltán táborigazgató a Kol 4:2 alapján biztatott arra, hogy az imádságban és hálaadásban legyünk kitartóak és éberek. Amikor több, mint 500-an együtt vagyunk, lehet, hogy könnyebben jön hálaszó a szánkra. De tegyük ezt a hétköznapiakban is, vegyük észre a jó dolgokat!

A délutáni istentiszteletet biztonyságtévések tették meghitté. Kovács Ágnes arról beszélt, mit jelentett neki a Hargita Táborban eltöltött időszak, s az itt kapott isten-nélmény hogyan változtatta meg az életét. Lázár Samu, frissen bemerítkezett csíkszeredai testvérünk megtéréséről tett biztonyságot. Islik Benjámín saját szerzeményű versét olvasta fel „Gyökörek. Hegyek. Örök.” címmel. Budai Dániel programvezetőként a fiataloknak szervezett nyári táborokról, élményekről számolt be.

Simon József testvér a délutáni igehirdetéshez a 103. Zsoltárt olvasta fel. A „Hol tapasztaljuk meg Istent kegyelmét?” kérdésre két alapvető választ adott: a megbocsátásban és a gyógyulásban. Mert hálaadaskor arra is emlékezünk, hogy a bűnbocsánattal váltunk szabaddá. Isten irgalma mérhetetlen. Olyan messze veti el vétkeinket, hogy senki ne emlékezzen rá. S ami érdekes ennek kapcsán az az, hogy kelet és nyugat között nincs pontosan mérhető távolság, míg észak és dél között van. Amit megbocsátott, azt nem fogja felemlíteni, sem emlékezni vagy emlékeztetni rá. Istennek soha nincsenek olyan elvárásai, amit ne lehessen teljesíteni, hiszen ő ismer minket a legjobban. Meggyógyítja a betegséget is, szeretetből, ha akaratával megegyezik. Isten soha nem ígér valótlan, van, hogy a fizikainál a lelki gyógyulásra nagyobb szükség van. Bízunk rá hittel életünk minden döntését!

A nap végén még sokáig maradtak a testvérek beszélgetve, örülve a találkozásnak, az együttlétnek. Imádkozzunk az előttünk álló év minden napjáért, hogy a hála soha ne maradjon ki imánkból!

Joó Erika

Országos Ifjúsági Konferencia

Mindig nagy izgalom övezi azokat az alkalmakat, amikor lehetőség van más, Isten után vágyó fiatalokkal találkozni és közösséget ápolni. Csodás kiváltság és kegyelem részesei vagyunk, hogy az utóbbi években rengeteg olyan esemény megszervezésére kerülhetett sor, ahol barátságok születhettek vagy mélyülhettek el. Nemrég, pontosabban szeptember 20–22. között részt vehettünk az idei Erdélyi Baptista Országos Ifjúsági Konferencián, amelynek a Zilahi Magyar Baptista Gyülekezet adott otthont. Az eseményen több mint 600 fiatal gyűlt össze.

A hétvége alkalmai a Szenvedés témája köré épültek. Bár a szenvedést kevesen kapcsolják össze a fiatalsággal, mégis szerves része lehet az életüknek. Nem könnyű a szenvedésről beszélni, tanítani pedig még nehezebb. Tim Challies – férj, apa, lelkész, író – egyenesen Kanadából érkezett hozzánk, hogy közvetítse Isten ígését, akit nem egy megpróbáltatás készítetett arra, hogy e témával komolyabban foglalkozzon. Megtapasztalásai több könyvet is inspiráltak (*Seasons of Sorrow, Pilgrim Prayers, Understanding and Trusting Our Great God, Knowing and Enjoying God, Do more Better, The Discipline of Spiritual Discernment, Devoted: Great Men and Their Godly Moms stb.*), amelyek megvásárlására a hétvége folyamán is volt lehetőség. Abban, hogy a nyelvi akadályokat leküzdjük, Győri Szabolcs segített, akinek szintén köszönjük munkáját.

Az esemény egy hétfvégét ölelt fel, a következőkben pedig szeretném egy kicsit részletesebben ismertetni annak programjait:

Péntek délután az érkezőket a helyi fiatalok várták, akiknél lehetőség volt regisztrálni. A délután következő szegmense az esti alkalom volt. Az igehirdetés vezérgondolata: „Az édesanya egyetlen fia”. Ezt követően a vacsora következett, amelyet a zilahi testvérek nagy szeretettel készítettek elő a konferenciázóknak. Az ízletes vacsorát követően végül a szállást igénylők találkoztak az őket vendégül látó családokkal. Természetesen ennyi fiatal elszállásolásához szükség volt a környékbeli gyülekezetek segítségére is, így különösen hálásak vagyunk az ő áldozatukért is.

A szombati napon a programot istentisztelettel kezdtük, amelynek vezérgondolata a következő volt: „Elfelejteni azt, ami mögöttünk van”. Ezután az ebédre került sor, amelyet a választható programok követtek:

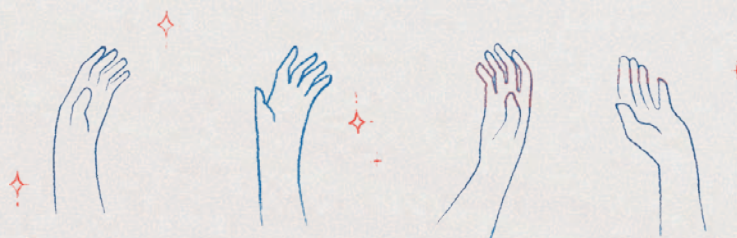
- Az egyik lehetőség egy szeminárium volt Pardi Félix testvérrel, ahol lehetőség volt hallani az utolsó időkről, annak jeleiről és arról, hogy mivel küzdenek a mai fiatalok.
- Egy másik alternatív program az *Érted!? Podcast* egy élő adásán való részvétel volt, ahol Petyár Lóránd, Sági Márk, Kiss Evódia és Ferkó Attila beszélgetett egy, a napjainkba gyakran felmerülő témáról, a *Toxikus kapcsolatok*ról. Itt is lehetőség volt kérdéseket feltenni, amelyekre közösen igyekeztek válaszokat találni.

– Más alternatív foglalkozások is zajlottak, így ez idő alatt a sportolni vágyók számára futball-, valamint röplabdapálya volt biztosítva. A fennmaradt néhány óra alatt a résztvevőknek lehetőségük volt városnézésre, beszélgetésre, vagy éppen könyvvásárlásra, ugyanis több könyvterjesztő is jelen volt, alkalmat adva az új olvasmányok begyűjtésére.

– Rövid szünet után az esti alkalom következett. Az igehirdetés Krisztus együttérzéséről szólt a lelki és testi fájdalmainkban. Az este vacsorával folytatódott, majd dicsőítő esttel zártuk a napot, amely szintén nagyon áldott alkalom volt.

Vasárnap szintén istentisztelettel kezdtünk. A hétvége utolsó igehirdetése az „Emlékezz meg Teremtődről!” címet kapta, amelyben Tim felhívta figyelmünket arra, hogy értékeljük életünket, és Isten dicsőségére használjuk fiatalságunk napjait. Az alkalmat ebéd követte, végül pedig a búcsú és a hazautazás.

A hétvége rengeteg lehetőséget nyújtott a Krisztussal és egymással való kapcsolataink építésre. Hogyan is lehetne egy konferenciáról beszélni anélkül, hogy megkérdeznénk a résztvevőket? A következőkben lehetőséget adtunk néhány fiatalnak, hogy elmondhassák, miért volt emlékezetes az idei konferencia. Íme néhány visszajelzés:

Melyik volt a legemlékezetesebb pillanatom a konferenciáról?

„Az egyik legemlékezetesebb pillanatom egy üzenet, ami Isten követéséről szól. Ha istenfélő emberek akarunk lenni, már most azoknak kell lennünk. Ne várjunk különleges alkalmakra vagy nagy eseményekre, ahol megvallhatjuk hitünket, hanem már most, a szürke hétköznapiakban is mutassuk be Őt beszédünk és viselkedésünk által. Ne vágyakozzunk, hanem tegyük is meg!”

Dézsi Eszter, Sepsiszentgyörgy

„Egy gondolat, ami megmaradt bennem az, amit Tim Challies többször is kiemelt, hogy habár a halál félelmetes és erősnek látszik, az Úr Jézus erősebb a halálnál is, amikor Ő elrendel valamit, semmi sem tud neki ellenállni.”

Kis-Juhász Kata, Kolozsvár

„A legemlékezetesebb pillanatok közé sorolhatom az ott hallott bizonyágtételeket, valamint az igehirdetéseket. Különösen megtapasztaltam a közösség erejét és azt, hogy egy ilyen hétvége mennyire Krisztus dicsőségére tud mutatni!”

Kovács Botond, Szilágybagos

„A legemlékezetesebb pillanat a konferenciáról egy bizonyágtétel volt, amiben egy személy elmondta, hogy a kegyelem megalázó. Ez nagyon megmaradt bennem, mert annyira igaz! Ha megértjük az igazi kegyelmet, tudatosul bennünk az, hogy igazából hol a helyünk, és hogy Jézus nélkül már nem is élnénk, s egy lépést sem tudnánk tenni.”

Palkó Hanna, Szilágysámsón

„A konferencia egyik legemlékezetesebb pillanata számomra a szombat esti igehirdetés volt, amely mélyebben megérintett. Tim Challies arról beszélt, hogy élvezhetjük az életet, de ennek feltételei vannak:

1. Élvezd az életet, de gondold arra, hogy fiatal éveid elmúlnak! 2. Élvezd az életet, de legyél tudatában annak, hogy az ítélet eljön! 3. Élvezd az életet, de tudd, hogy mennyire felesleges is az élvezet”

Pardi Abigail, Kémer

„A legemlékezetesebb pillanat a konfiról egy imabuzdítás volt, ami a meg nem hallgatott imákra hívta fel a figyelmet. Sokszor emberi értelemmel nem látjuk át a teljes képet, amit Isten elkészített számunkra, és ha valami nem a terveink vagy akarataink szerint történik, képesek vagyunk haragudni és kérdéseket feltenni. Ezt megfigyelve döbbenhetünk rá arra, hogy sokszor épp mi tesszük ki magunkat a szenvedésnek azáltal, hogy olyan dolgokhoz ragaszkodunk, amelyek nem az Isten tervében vannak.”

Szabó Aksza-Anikó, Ipp

Milyen közösségi élményt nyújtott a konferencia?

„Nagyon jó volt olyan ismerősökkel, barátokkal lenni, akikkel csak ilyen alkalmakon tudok találkozni. Jó volt egymással beszélgetni, megosztani gondolatainkat, élményeinket. Örültem, hogy nem csak barátaim körében lehettem, de megismerhettem új személyeket is. Jó volt együtt énekelni több száz fiatallal, tudva, hogy összekapcsol minket az Isten iránti szeretetünk.”

Dézi Eszter

„A konferencia segített abban, hogy újra tudjak kapcsolódni olyan barátaimhoz, akiket nem láttam a nyáron vagy az elmúlt évben, valamint segített jobban elmélyíteni az addig talán felszínes kapcsolataimat is.”

Kis-Juhász Kata

„Közösségi élmény szempontjából áldásos volt a konferencia, sikerült új embereket megismernem, olyan embereket is, akik viszonylag közel laknak, és mégsem ismertem őket. Jó volt megtapasztalni, hogy mások is hasonló nehézségekkel küzdenek az úton, amire Isten elhívott minket.”

Kovács Botond

„A konferencia egy nagyon jó élmény volt, többnyire a barátaimmal voltam, de nagyon sok kedves ismerőssel találkoztam és beszélgettem, ami örömmel töltött el. Sokféle ember részt vett, és ez (is) nagyon vagány volt.”

Palkó Hanna

„A konferencián új embereket ismerhettem meg, mély beszélgetéseket folytathattunk, amelyekből rengeteget tanultam. A barátaimmal együtt nagyon jól éreztük magunkat, és úgy érzem, ez az élmény még közelebb hozott minket egymáshoz.”

Pardi Abigail

„Az országos konfi mindig nagyon jó lehetőséget nyújt a kapcsolatok ápolására, teremtésére, ugyanis a sok ismerős arc mellett sok új arc is van. Az ismerkedős játékoknak, illetve más szabad programoknak köszönhetően új kapcsolatokat tudunk kialakítani.”

Szabó Aksza-Anikó

Jellemezd a hétvégét négy szóban!

„Üzenetdús, fellendítő,
elgondolkodtató, vidám.”

Dézi Eszter

„Épülni hitben, beteljesedni
reménységgel.”

Kis-Juhász Kata

„Áldás, hála, öröm, erő.”

Kovács Botond

„Napsütés, öröm, dicsőítés,
remény.”

Palkó Hanna

„Felemelő, közösségi,
hitben megerősítő.”

Pardi Abigail

„Öröm, béke, kegyelem,
közösség.”

Szabó Aksza-Anikó

A fiatalok visszajelzései alapján elmondhatjuk, hogy valóban áldásokban gazdag hétvégénk volt: nem csak a közösséget ápolhattuk, de közelebb kerülhettünk a mi Istenünkhöz is. Mindezt a rengeteg időt és türelmet igénylő szervezés előzte meg, amelyhez emberi kezekre és imádkozó szívekre volt szükség. Hálásak vagyunk az EMABISZ vezetőségének, a zilahi ifjúságnak, a helyi testvéreknek, és legfőképpen kegyelmes Istenünknek!

Szabó Tábita-Tamara, Kémer

Kérdezd a pásztort

Mi a gyülekezet szerepe az egyéni megszentelődés folyamatában?

A megszentelődés kizárólagos követelmény a gyülekezet számára (2Móz 19:6. 1Pt 1:15-16), amely nélkül senki sem láthatja meg az Istent (Zsid 12:14). A szentség odaszentelést jelent (elkülönítést), és erkölcsileg tiszta életet. Milyen a szent ember? Lelki ember, alázatos, szerető, istenfélő, tiszta lelkiismeretű, megbízható ember. Ez többet jelent, mint szent beszéd, szent éneklés, szent átételek, időszakos szent cselekedetek vagy szent idők és ünnepek tartása. Ne csak a „kegyesség látszata” (2Tim 3:5) legyen meg!

A szentség is Isten ajándéka, éppúgy, mint a megigazulás (1Kor 1:30 1Kor 6:11). De amíg a megigazítás a hívőért van, a megszentelődés a hívőben történik. A megigazítást nem lehet fokozni, de a megszentelődés egy folyamat, ami harcba kerül (2Kor 7:1). Növekedni lehet benne (Róm 13:11-14), amely által egyre inkább láthatóvá válik, hogy testünk a Szentlélek temploma. „Az Istennek temploma szent, ezek vagytok ti!” (1Kor 6:16-17).

Nem elég a külsőségekben mutatni szentséget, és csak szóval közeledni Istenhez (Ézs 1:10-14. Ám 5:21-24. Hós 10:12-13. 6:6-8). A képmutatót Isten ítélete sújthatja, mint Nádábot és Abihút (3Móz 10:1-4a). A „test szerint való járás” (Gal 5:16-17), a „testnek való vetés” (Gal 6:7-8), és a lelki harc elutasítása (1Tim 6:12) megszentelődés helyett megmérgezett, szentségtelen viselkedést, szokást, majd jellemet eredményez.

A szentek közösségében (ez a gyülekezet) a szentség vagy szentségtelen élet hatással van az egész közösségre. Elhivatásunk, hogy „mértékletesen, igazán és szentül éljünk” (Tit 2:12-14) a jelenvaló világon. Isten „készít önmagának kiváltképpen való népet”. Krisztus azért halt meg, hogy a gyülekezetet „megszentelje, megtisztítva a víznek fürdőjében az Ige által” (Ef 5:25-26). Akiben megvan az élő reménység, az mind „megtisztítja magát, miképpen ő is tiszta” (1Jn 3:3). Így lesz a hit valódi (Jak 2:17-18), és így mutatkozik meg, hogy szeretjük az Istent (Jn 14:15. 15:9). Ha szentségtelen vagy, ez az egész gyülekezetet megfertőzi (Józ 7:20-21. 25). Ha szentül élsz, ez másokat is arra készítet majd, hogy harcolják meg a hitnek szép harcát. (Róm 13:11-14. Fil 2:15-16a).

dr. Borzási István

Művész sarok

Bogya Hunor
Cím: A bárkában vagy?
50x70 cm-es pasztell

Olvass!ak

Terry Glaspey:
Isten felfedezése a művészeteken keresztül

Egy ismerős ajánlására olvastam el ezt a könyvet, mely egyik leghasznosabb idei olvasmányom volt. Ahogyan a könyv írójában megfogalmazódott a kérdés, hogy vajon Istennek terve van-e a művészettel az életünkre nézve, úgy engem is foglalkoztatott ez a téma, ezért is volt számomra ez egy igazán izgalmas olvasmány.

A könyv végére érve megértettem, hogy a művészetnek igenis fontos szerepe van az életünkben – ahogyan a művészet segít a lelassulásban, elcsendesedésben,

úgy kell nekünk is elcsendesedni és időt tölteni Istennel, legyen ez imában, ígét tanulmányozva, a művészeti alkotások csodálása által, vagy egyszerűen csak az Ő jelenlétében ülni. A szerző a könyvben sorra veszi a különböző művészeti ágakat - képzőművészet, zene, szépirodalom, építészet, film- és fotóművészet - és részletesen bemutatja, hogyan lehetnek ezek a lelki-spirituális növekedés és formálódás eszközei, milyen módon képesek belsőleg átformálni minket, valamint meggyőzően érvel amellett, hogy miért is nélkülözhetetlen a művészet az életünkben.

A szerző nem csupán arról beszél, miért fontos a művészet - a könyvet lapozva elének tárulnak színes festmények, versek és egyéb művészeti alkotások, amelyek által elmélyülhetünk, s új szemszögből szemlélhetünk különböző bibliai történeteket – ilyen például Caravaggio *Hitetlen Tamás* című festménye.

Minden fejezet végén olyan kérdéseket és gyakorlati tanácsokat találunk, amelyek a művészettel kapcsolatosak és segítenek reflektálni az adott fejezetben olvasottakra: pl. „Látogassunk el egy művészeti múzeumba és fordítsunk különös figyelmet az ott található, bibliai eseményeket ábrázoló képekre, töprengjünk el azon, hogyan adhatnak ezek az alkotások új szempontokat a Szentírás szövegének megértéséhez. Válasszunk egy műalkotást ennek a könyvnek a lapjairól, és hagyjuk, hogy ihletet adjon az imádsághoz. Milyen gondolatok merülnek fel bennünk, amelyeket Isten elé tárunk, miközben az adott műalkotást szemléljük?”

A könyv végén egy terjedelmes listát is találunk irodalmi, filmbeli, zenei ajánlásokkal, amelyek segíthetnek közelebb kerülni Istenhez.

„A Biblia tele van költészettel, amely arra hivatott, hogy általa mélyebben megértsük Isten kegyelmének titkait.”

„A művészet megtanít minket arra, hogy lássunk a szemünkkel, sőt akár halljunk is a szemünkön keresztül, és ez a tapasztalat segít ráhangolódni a szívünk szemére. A hit útján akkor jutunk előrébb, ha képesek vagyunk ilyen szemmel látni a dolgokat, és átlátva a világ veszélyein meglátjuk az evangélium titkát.”

Tóth Tamás

Ezek vagyunk mi!

Bemutakozik a Kémerifi, avagy a kémeri ifjúság

A kémeri ifi jelenleg 30-34 tagból áll, közülük körülbelül 25-en vannak állandó jelleggel Kémeren. A többiek azok, akik munka vagy egyetem miatt csak hétvégére vagy ünnepekre tudnak hazajönni.

Az ifi alkalmaink általában szombaton szoktak lenni, este 7 órától kezdődően. Az őszi-tavaszi időszakban főleg az ifi termében vagyunk. Ezeket az alkalmakat legtöbbször dicsőítéssel szoktuk kezdeni, amit áhítattal folytatunk. Az áhítatot több fiatal tartja, ezekre együtt, hármas csoportokban készülnek. Az áhítatot követő néhány ének után az igeszolgálat szokott következni, amelyet olykor egy szolgálattevő testvérünk, máskor lelkipásztorunk tart. Természetesen néha vannak sokkal egyszerűbb alkalmaink is, ilyenek például a játékestek, filmezések. Nyáron, amikor az időjárás is megengedi, próbáljuk minél színesebbé tenni alkalmainkat. Ilyenkor legtöbbször a szabadban vagyunk, de hétköznaponként is igyekszünk összegyűlni. Ezek az alkalmak sokszor röplabdázásból, játékból állnak, de gyakran kimegyünk estére az egyik helyi dombtetőre, és zene kíséretében beszélgetünk, dicsérjük az Urat, ha pedig besötétedik, csillagokat nézünk. Mindemellett a nyári táborunk az, amit nagyon szeretnek a fiatalok, hiszen nem csak együtt lehetünk, de Istenünknek hála, eddig mindig megtérő és megújult fiatalokkal térhettünk haza. Mivel szívesen ismerünk meg új embereket, így a táborunkba is szeretettel várunk minden érdeklődőt - erről az ifi Instagram oldalán szoktuk értesíteni a jelentkezőket, itt @kémerifi néven vagyunk megtalálhatóak.

Ha az ifit kellene jellemezni, azt tudnám mondani, hogy bár elsőre kicsit introvertáltak tűnhetünk, valójában befogadóak vagyunk. Nagyon szeretünk együtt játszani, nevetni, vagy csupán beszélgetni egy jó pizza mellett. Egy dolog biztos: aki szeretne megismerni minket, ne féljen, hiszen, ha nyitott, biztosan barátokra lel.

Bár tökéletesnek közel sem nevezhetjük magunkat, nagyon szeretjük a mi Urunkat és Megváltónkat, és természetesen egymást is. Emellett nyitottak vagyunk olyan személyeket, ifiket megismerni, velük időt tölteni, akikkel különbözőségeink ellenére is Krisztusban egyek lehetünk.

Szabó Tábita-Tamara

■ 2024. szeptember 13-án kísértük utolsó útjára † **Bándi Ernő** testvérünk földi maradványait Egrespatakon, akinek az Úr 80. kegyelmi évet adott. Testvérünk félárva gyermekként nőtt fel, mivel az édesapja a második világháborúban életét vesztette. Feleségével egy év híján 60 évet él-

tek együtt boldog házasságban. Egy baleset folytán keze megsérült, ennek ellenére halála napjáig szorgalmasan munkálkodott. Hűséges tagja volt az Egrespataki Baptista Gyülekezetnek. A temetési istentiszteleten Szűcs Dávid és Sebestyén László lelkipásztorok hirdették Isten vigasztaló üzenetét. A sírkertben Nagy Ferencz lelkipásztor szolgált a 90. Zsoltár alapján. A feltámadás reménységében búcsúznak tőle felesége: Katalin, gyermekei: István, Márta, Katika és azoknak családjai. Emléke legyen áldott! (Nagy Ferencz lp.)

■ Isten akaratában megnyugodva tudatjuk, hogy † **Buzogány Rozália** testvérnőnk 87 éves korában hazament Teremtő Urához. Fiatal korában fogadta el Krisztust személyes Megváltójának, és az Ő kegyelmét tapasztalta többszöri megpróbáltatása idején is. Isten két gyermekkel és több unokával áldotta meg családját. Temetése 2024. szeptember 28-án volt Újszékelyen. Isten vigasztaló üzenetét a kápolnánál László Lehel ref. lp. hirdette a 2Kor 1:3-7 alapján. A helybeli lp., Kelemen Sándor a Jób 19:25-26 szavaival, a sírkertben pedig a 2Kor 4:18-5,4 alapján szolgált, kiemelve, mennyire fontos a hálaadás még a ravatal mellett is, mert élő reménységünk, hogy az élet nem fejeződik be a halállal, hanem csak azután teljesedik ki igazán. A vigasztaló szavak után a jól ismert Istent dicsérő és hazahívó énekek szavai csendültek fel. Urunk vigasztalja és erősítse továbbra is a szeretett és szerető hozzátartozókat! (Kelemen Sándor lp.)

■ Mélyen megrendítette nemcsak a család, hanem a gyülekezet és Szilágynagyfalu közösségét † **Bodogán Sándor** testvérünk hirtelen elköltözése, aki csupán 47 földi évet kapott a Teremtőtől. Bodogán Sándor 1977. júl. 24.-én született Bodogán Zsigmond és Anna második gyermekeként. Fiatalon megtért a Hargita Keresztyén Táborban, és 1993. máj. 30-án (15 évesen) alámerítkezett Szekrényes Pál lelkipásztor által. 2001. okt. 6-án feleségül vette Püsök Annát, akivel 23 évet éltek szeretetteljes közösségben. Isten megáldotta házasságukat három gyermekkel: Sanyikával, Anikóval és Deborával. Sándor testvérünk család és békeszerető, segítőkész, kedves, szorgalmas munkás em-

ber volt. Szeptember 28-án dolgozott, mint máskor, majd este, amikor hazatért szerető családjához, hirtelen és váratlanul az Úr egy szívinfarktus által hazaszólította 47 éves korában.

A gyászistentiszteleten a helyi lelkipásztor mellett szolgált Fazakas György lelkipásztor testvér is a 2Kor 4:1 alapján, és megemlékezett arról, hogy gyermekkori barátok voltak, egy osztályba jártak, együtt tértek meg, és egy napon vallották meg hitüket, amikor alámerítkeztek. Nagy István lelkipásztor az Ézs 54:7-10 igék alapján hirdette, hogy a felfoghatatlan fájdalom ellenére Isten örök irgalmassággal könyörül övéin. A sírnál a Tit 2:11-14 alapján lett hirdetve, hogy a hívők reménysége boldog várakozás. Szokatlanul sokan jöttek el a temetésre együttérzésüket fejezve ki ezzel. A helyi gyülekezet ének- és zenekara szépen szolgált, jó bizonyosságul a falu népe előtt. (Nagy István lp.)

■ † **Gergely András**, a nagyváradi belvárosi gyülekezet diakónusa 2024. október 3-án hazaérkezett mennyei otthonába. 1941. augusztus 24-én született Kémeren, kilencgyermekes család második gyermekeként. Fiatalon adta át életét Istennek és szánta magát oda az Úr szolgálatára. A nagyváradi gyülekezet tagjaként elhívásának tekintette, hogy a környező falvak kis közösségeit rendszeresen bátorítsa. A helyi gyülekezetben hosszú időn át volt az előjáróság tagja, később diakónussá avatták. Élte sokféle nehézséggel kellett szembenéznie, lelki küzdelmekkel, fizikai betegségekkel, de az Úr mindegyikből felerősítette. Élete végén lassú leépülését türelmesen fogadta, és közben készítette lelkét a Megváltóval való találkozásra. Temetése október 5-én volt Biharpüspökiben. Igét hirdetett Simon József, szolgált még Giorgiov Adrián, Budai Lajos, Kajcza Sándor, Bányai János Nagy Ferencz és Bálint Pál lelkipásztorok. Az elválás fájdalmas, de bizonyosak vagyunk afelől, hogy a szeretett férj, apa, após, nagytata és testvér már a legjobb helyen van! „Jól van, jó és hű szolgálom, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, jöjj, és osztozz urad örömeiben!” (Mt 25:23) (A gyászoló család)

■ 2024. október 6-án kísértük utolsó földi útjára † **Kiss Csaba** testvért Kágyán, akit Isten 82 földi évvel ajándékozott meg. Vigasztal az a biztos tudat, hogy kedves testvérünk rendezett élettel, szívében békességgel távozott az élők sorából. Temetésén a kápolnánál és a sírnál a helybeli lelkipásztor hirdette Isten vigasztaló ígését, az evangéliumot, a Mk 4:15-41 és a Jn 5:21-26 alapján. Az Úr vigasztalja a gyászoló család minden tagját! (Kiss Zoltán lp.)

PÉLDA-KÉPEK (XI.)

Látó szemek, halló fülek

Mindig felemelő és maradandó élmény Isten olyan gyermekeinek társaságában lenni, akik a hétköznapiaknak tűnő dolgokban is felismerik az Úr üzenetét, akár a Példabeszédek szerzője: elment a rest ember szőlője mellett, és a gazos területet, a ki-dólt-bedólt kerítést látva fontos tanulságokat vont le abból (Péld 24:30-34). El lehetett volna menni mellette úgy, hogy észre sem veszi, vagy hogy a méltatlankodáson kívül semmi egyéb nem fogalmazódik meg benne. El lehetett volna menni mellette minden lelki haszon nélkül, vagy kárral, mint ahogy sokan az Élet mellett mennek el. Számunkra is megszokottá, természetesennek tűnővé válhat az élet sok-sok ajándéka – lehet, hogy a legtöbbjét nem vesszük észre mi sem, vagy nem tulajdonítunk nekik semmi jelentőséget. A lelkileg gazdagító látásmódhoz gyermeki lelkület kell – olyan kicsinység, amely nélkül senki sem láthatja meg az Isten országát. Akik mások szemében észreveszik, sőt keresik a szálka-töredéket, azok egész más csoportba – meggyőződésükkel ellentétben semmiképpen sem az éleslátókéba! – sorolódnak.

Az egyik testvérnő nehéz időszakon ment keresztül, és már-már összeroskadt a terhek, a megpróbáltatások alatt. Könnyes szemmel tekintett fel az égre. Észrevette, hogy egy repülőgép kondenzcsíkja éppen keresztezi egy másikét. „Abban a pillanatban – mondta lelkesen – már nem a csíkokat láttam, hanem a kereszt jelét! Eszembe jutott az én drága Megváltóm végtelen szeretete, sok-sok ígérete, és olyan békességet nyertem, hogy csak áldani tudtam Őt. Folytak a könnyeim, de már nem a nyomorúságom, hanem az öröm miatt!” A szétfosló füst is lehet eszköz az Úr kezében!

Beszéltem az Úrnak egy olyan gyermekével, akinek idős napjait szintén sok nehézség és fájdalom árnyékolta be. Segélykérő szemeit ő nem az égre vetette: megfáradtan roskadt az asztal fölé, úgy akarta fejét karjaira hajtani. Ekkor egy ősz hajszál hullt le közvetlenül a szeme előtt. „Az a hajszál prédikált! – mondta a testvérnő – Azt prédikálta, hogy az én mennyei Atyám tudta és akarata nélkül még egy hajszál sem eshet le a fejemről!” A lehulló hajszál is lehet eszköz az Úr kezében.

Egy másik testvér hasonló lelkiállapotban vezette régi autóját. Alig látott a könnyeitől. Este volt, sötétség mindenfelé. Egyszer csak egy olyan útszakaszhoz ért, amit jegenyefák szegélyeztek. Az út terítve volt a lehullt, vörösszínű barkákkal. Az autó fényszórójával

hosszan megvilágítva rendkívüli látványt nyújtott. „Uram! – kiáltott fel a testvér – Hát így szeretsz, hogy vörös szőnyegen járatsz engem? Jó vagy hozzám, Uram!” Vörös szőnyeg. Jézus vérének folyója. Ezt látta a testvér, pedig csak jegenyebarkák voltak – eszközök az Úr kezében!

Beszél a virág, beszél az avar, az esőcseppek, a kenyér; beszél a gyermek látványa, a tovatűnő árnyaké; beszél az apró karcolás a falon, a bőrön; beszél az edény, beszél az üres papírdoboz, az ág... Minden az élő Úrról tesz bizonyosságot, és a kellő időben az Ő ígéjéhez terel vissza. Kérjünk egyre tisztábban látó szemet, egyre tisztábban halló fület – az egyszerűek, a kicsinyek lelkületének nagyszerűségét!

Kiss Lehel lp.

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási Pál **Főszerkesztő:** Kiss Lehel

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás: Papp Margitka, 0735 500 919
A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Inkpress Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605